

KU ZBAWIENIU

MROKI GRZECHU

ŚMIERĆ

- Myśl o własnym końcu służy dobremu rozporządzeniu naszymi sprawami, pogardzaniu dobrami świata, wzdychaniu do dóbr nieba i unikaniu grzechów. Ci, którzy nie myślą o swoim końcu, żyją codziennie w poczuciu winy. **(św. Albert Wielki)**
- Dusza chciałaby ulecieć do Boga, ale kiedy żyje na tej ziemi, jest przywiązana sznurem, który ją tu, w dole, utrzymuje. Tu bez przerwy ulega pokusom. Sznur ten rozwiązuje się dopiero przez śmierć i dlatego dusze dobre wzdychają do śmierci, która wyzwala od niebezpieczeństwa utraty Boga. **(św. Alfons Maria di Liguori)**
- Dla dobrych śmierć jest zaproszeniem do odpoczynku. Dla złych katastrofą.
- Jeżeli śmierci się lękasz, On życiem. Jeśli tęsknisz za niebem. On drogą.
- Nie brzydź się imieniem śmierci; niechaj cię radują dobrodziejstwa szczęśliwego przejścia. W rzeczywistości śmierć jest pogrzebaniem wad i zmartwychwstaniem cnót.
- Panie Boże, nie można życzyć innym lepiej niż samemu sobie. Toteż błagam Cię, z łaski swej nie oddzielaj mnie po śmierci od tych, których tak czule kochałem na ziemi. **(św. Ambroży)**
- Śmierć daje świadectwo życiu. **(św. Ambroży)**
- Nic pewniejszego od śmierci: nic bardziej niepewnego od jej godziny. **(św. Antoni Padewski)**

- Bóg zataił przed nami godzinę naszej śmierci, abyśmy się każdego dnia jej spodziewali.
- Ileż trudów ponosi człowiek, aby przedłużyć życie pełne nędzy! Unikamy śmierci, abyśmy dłużej bać się jej musieli.
- Jeśli boisz się śmierci, ukochaj zmartwychwstanie.
- Jeśli istnieje życie będące w istocie śmiercią, istnieje śmierć będąca w istocie życiem.
- Nikt nie może dotrzeć do rozwiązania tajemnicy śmierci, jeżeli wcześniej nie wydobędzie się z zamętu zmartwień.
- Przez miłosierdzie Pana nie wiesz, kiedy masz umrzeć; dzień twojego końca pozostaje w ukryciu, abyś rozważał wszystkie.
- Przez śmierć wchodzimy do życia.
- Śmierć jest zadośćuczynieniem za grzech i doskonałym wypełnieniem sprawiedliwości.
- Śmierci nie powinien się obawiać człowiek, żyjący uczciwie i sprawiedliwie.
- Ucz się dobrze umierać, nauczywszy się dobrze żyć. **(św. Augustyn)**
- Och, ten pogardzany czas... Jest najbardziej pożądany przez ludzi świętych w chwili śmierci... ale go nie dostaną. **(św. Alfons Maria di Li-guori)**
- Śmierć stoi przed wrotami starości, a czyha za wrotami młodości. **(św. Bernard)**
- Śmierć jest potężnym mocarzem, dlatego chce, żeby na jej przyjęcie wszyscy byli gotowi i drżeli. **(św. Efrem)**
- Jeżeli myślicie o śmierci z niepokojem, wiedźcie, że lęk przed nią przyniesie więcej szkody niż zysku. **(św. Franciszek Salezy)**
- Postępuj tak człowiecze, abyś życia się nie wstydził, a śmierci nie bał.

- Zapomnienie i milczenie są przywilejami zmarłych. **(św. Grzegorz z Nazjanzu)**
- Wybierz teraz to, co chciałbyś wybrać w chwili śmierci. **(św. Ignacy Loyola)**
- I otrze z ich oczu wszelką łzę, a śmierci już odtąd nie będzie. **(św. Jan, Ap 21, 4)**
- Bądź przygotowany. Kto dzisiaj nie jest przygotowany, aby dobrze umrzeć, naraża się na poważne niebezpieczeństwo, że źle umrze.
- Nigdy nie myślę, że śmierć może zniweczyć moje plany, ale zawsze postępuję tak, jakby to, co robię, było ostatnią rzeczą w moim życiu.
- Nie musimy koniecznie znać godziny naszej śmierci, aby dojść do raj; musimy jednak się do tego przygotować, spełniając dobre uczynki.
- Śmierć dla tego, kto ma spokojne sumienie, jest pocieszeniem, radością, przejściem prowadzącym do wiecznego szczęścia; i przeciwnie, dla tego, kto ma grzech na duszy jest największym strachem, jaki może istnieć, męką, rozpaczą.
- Trzeba zawsze postępować tak, żeby śmierć w jakiegokolwiek godzinie by nie przyszła, zawsze znalazła nas gotowych. **(św. Jan Bosko)**
- To, co uczyni cię szczęśliwym w chwili śmierci, to przestrzeganie przykazań Boga od samej młodości.
- Tylko ci, którzy źle żyją i nie przystępują wcale albo bardzo rzadko do sakramentów, mogą bać się śmierci.
- W chwili śmierci zbieramy to, co zasialiśmy w ciągu życia. **(św. Jan Bosko)**
- Nie wpadaj w rozpacz z powodu czyjejś śmierci. Wierzyć w życie wieczne i użalać się nad tym, który odchodzi, to absurd.
- Sen nie jest niczym innym, jak chwilową śmiercią i codziennym zgonem! **(św. Jan Chryzostom)**

- Jak dobrze jest umierać, kiedy się żyło na krzyżu.
- Kiedy umieramy, jesteśmy często jak zardzewiałe żelazo, które trzeba włożyć w ogień: do czyścica. **(św. Jan Maria Vianney)**
- Dla tego, kto ma zawsze ufny wzrok utkwiony w Bogu, nie ma niespodzianek: nawet niespodzianki śmierci.
- Ile czasu da mi Pan, abym pracował i Mu służył? Nie wiem i nie chcę wiedzieć. Jestem zawsze gotowy na to, aby żyć i umrzeć.
- Już od dawna postanowiłem trwać wiernie w oczekiwaniu śmierci z uśmiechem, którym dusza moja rozweseli się nawet w chwili opuszczenia tego życia.
- Śmierć wprowadza nas w prawdziwe życie; ze śmiercią zaczyna się nasza gloryfikacja w Chrystusie.
- Wszystkie dni są dobre, aby się urodzić, wszystkie dni są dobre, aby umrzeć. **(bł. Jan XXIII)**
- Choć raz dziennie przenieś się myślą ku godzinie śmierci, by w tym świetle ocenić wydarzenia każdego dnia.
- Zapewniam cię, że doświadczysz wiele wewnętrznego spokoju, który wypływa z tej myśli.
- Czy widziałeś, jak w smutny jesienny wieczór spadają liście? Tak co dzień spadają dusze do wieczności: pewnego dnia jednym z opadłych liści będziesz ty.
- Jakim smutkiem tchną słowa ludzi zakochanych w sprawach doczesnych! Narzekają, że „każdy dzień, co przemija, zbliża nas o krok do śmierci”. A ja ci mówię: „Wesel się duszo apostolska, gdyż każdy dzień co przemija, zbliża cię ku Życiu.
- Jeżeli jesteś apostołem, śmierć jest twoją dobrą przyjaciółką, która ułatwia ci drogę.
- Nie czyń ze śmierci tragedii, ponieważ nią nie jest! Jedynie dzieci pozbawionych uczucia miłości nie cieszy spotkanie ze swymi rodzicami.

- Kiedy myślisz o śmierci, mimo swych grzechów nie przeżywaj strachu... Ponieważ On wie, że Go kochasz i z jakiej gliny jesteś ulepiony. – Jeżeli szukasz Boga, On przyjmie cię jak ojciec syna marnotrawnego: ale musisz Go szukać!
- Nie lękaj się śmierci. Pogódź się z nią już teraz z wielkodusznością... kiedy Bóg chce... jak Bóg chce... Nie miej wątpliwości. Przyjdzie w czasie, w miejscu i w sposób najbardziej odpowiedni, zesłana przez Boga Ojca. Niechaj będzie pozdrowiona śmierć, nasza siostra!
- Ze wszystkim można sobie poradzić z wyjątkiem śmierci... A śmierć radzi sobie ze wszystkim. **(bł. Josemaria Escriva)**
- Nikt nie wierzył w Sokratesa do tego stopnia, by oddać życie za jego naukę, ale dla Chrystusa nawet prości ludzie i niewykształceni nie tylko gardzili opinią tego świata, lecz i odrzucali lęk przed śmiercią. **(św. Justyn)**
- Kto umiera w miłości cnoty, ten otrzymuje szczęście nieskończone. **(św. Katarzyna ze Sieny)**
- ... umrzesz wkrótce, kiedy się nie będziesz spodziewał, i pójdziesz na drugi świat sam i nagi.
- Śmierci się nie improwizuje, trzeba ją sobie wypracować przez całe życie. **(św. Maksymilian Maria Kolbe)**
- Czy słuszne jest pojmowanie śmierci jako pokuty za grzechy? Wedle mego odczucia śmierć jest końcem tej wielkiej pokuty, jaką jest życie.
- Ostatecznie mniejsza o to, czy drogą kwiecistą, czy drogą ciernistą, byleby do dobrej, świętej śmierci dojechać. **(bł. Urszula Ledóchowska)**
- Zawsze bałem się śmierci. A jak mógłbym się nie bać skoro także Jezus drżał przed nią i prosił swojego Boskiego Ojca, aby oddalił od Niego ten kielich goryczy? **(św. Leopold Mandić)**
- Dla mnie bowiem żyć – to Chrystus, a umrzeć – to zysk. **(św. Paweł, Flp 1, 21)**
- Jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni. **(św. Paweł, 1 Kor 15, 22)**

- Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że razem z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych, już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. **(św. Paweł, Rz 6, 8-9)**
- Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy złączeni w jedno, to tak samo będziemy złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie. **(św. Paweł, Rz 6, 5)**
- Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych, którzy umarli w Jezusie, Bóg wyprowadzi wraz z Nim. **(św. Paweł, 1 Tes 4, 14)**
- Jeżeli bowiem z Nim współumarli, wspólnie z Nim i żyć będziemy. **(św. Paweł, 2 Tm 2, 11)**
- Już teraz przyjmuję śmierć taką, jaką mi Bóg przeznaczył z doskonałym poddaniem się Jego woli i z radością. Proszę Pana, aby zechciał przyjąć moje życie i śmierć na swoją cześć i chwałę, za sprawy Najświętszego Serca Jezusa i Maryi, za Święty Kościół. **(św. Edyta Stein)**
- Czym ja jestem, ty byłeś; czym ty jesteś, ja będę. **(św. Sylwester – nad zmarłym)**
- śmierci, śmierci – nie wiem, jak można bać się ciebie, kiedy w tobie jest życie. **(św. Teresa z Avili)**
- Ja nie umieram, ja wstępuję do życia.
- To nie śmierć przyjdzie po mnie, ale dobry Bóg. Śmierć nie jest straszliwym, przerażającym upiorem, jakiego widzimy na obrazkach. W katechizmie napisano, że śmierć jest „rozdzieleniem duszy i ciała”, i jest tylko tym.
- Zapytuję siebie, czy będę umiała umrzeć. Chciałabym zrobić to „z honorem”. Ale myślę, że to nie zależy ode mnie. **(św. Teresa z Lisieux)**
- Najchwalebniejsza i najbardziej upragniona jest taka śmierć, która nas zastaje walczących za Pana naszego.
- Przez ziemię szedłem do ziemi.

- Od osiemnastu lat kładąc się na spoczynek starałem się być w stanie, jakbym miał umrzeć tej nocy. **(św. Wincenty a Paulo)**
- Zgasłe życie umierających staje się śmiercią dla nas, którzy zostajemy. **(św. Augustyn)**
- Dla Niego urodzeni, dla Niego też słusznie stąd wędrujemy. **(św. Grzegorz z Nazjanzu)**
- Boska Opatrzność wprowadziła do natury ludzkiej śmierć, aby po wypłynięciu nieprawości w rozwiązaniu ciała i duszy, przez zmartwychwstanie na nowo odtworzony został człowiek cały, wolny od cierpień i czysty, wolny od wszelkiej przymieszki nieprawości.
- Równie łatwo jest dla nas i zanurzyć się w wodzie, i znowu wynurzyć się ze śmierci.
- Wszystko, co umarło, ma jakieś właściwe sobie i zgodne z naturą miejsce, mianowicie ziemię, do której się pochyla i w której zostaje pochowane. **(św. Grzegorz z Nyssy)**
- Gdyby mi zakomunikowano, iż „nadeszła godzina śmierci”, z wielkim zadowoleniem odpowiedziałbym: „Nadeszła godzina Życia”.
- Nie lękaj się śmierci! Jest twoją przyjaciółką! – Staraj się przyzwyczajać do tej rzeczywistości.
- Pragnij gorąco, by nasza dobra siostra – śmierć – kiedy nadejdzie w sposób nieunikniony, by wyświadczyć ci przysługę i zaprowadzić cię przed oblicze Boga, nie zastała cię przywiązanego do czegokolwiek tutaj na ziemi!
- Przyjmę śmierć, kiedy Ona zechce, tak jak On zechce i tam gdzie On zechce: a jednocześnie myślę, że umrzeć wcześniej byłoby „wygodnictwem”, bo winniśmy pragnąć pracować wiele lat dla Niego, w Jego imieniu i w służbie innym.
- Umrzeć?... Jakież to wygodne (...) Panie, póki mogę być ci użyteczny, nie odmawiam życia i pracy dla Ciebie.

- Umrzeć jest dobrą rzeczą. To niemożliwe, żeby ktoś miał wiarę, a jednocześnie bał się śmierci!... Lecz dopóki Pan chce cię utrzymać na ziemi, pragnienie śmierci byłoby dla ciebie tchórzostwem. Żyć, żyć i cierpieć i pracować dla Miłości: to jest twoje zadanie. (**bl. Josemaria Escriva**)

